

والدین مهم ترین الگوی فرزندان

۵. آنها نیازمند تشویق هستند.

۶. آنها باید به عنوان یک فرد مستقل در نظر گرفته شوند، یادتان باشد که نوجوان نیازمند یک برخورد کاملاً عادلانه است.

اگر بخواهیم والدین را به عنوان اولین و مهم ترین الگوهای نوجوان در زندگی قلمداد کنیم باید به این نکته توجه داشته باشیم که نوجوان والدین خود را دوست دارد و به آنها احترام می‌گذارد. او به مسائل از درجه دید خود نگاه می‌کند و برداشت‌های او ممکن است با یک بزرگسال متفاوت باشد. بسیاری از مشکلاتی که از نظر یک بزرگسال غیرقابل قبول و نابخشودنی است، در دیدگاه او می‌تواند قابل بخشش باشد. لذا در بسیاری از مواردی که والدین خطای خود را غیر قابل بخشش می‌بینند، نوجوان می‌تواند والدین خود را ببخشد و به آنها فرصت دوباره دهد.

من مهم ترین الگوی فرزندم هستم.

امروز چقدر حواسم به رفتارهایم بود؟

شما می‌توانید با شرکت در جلسات فرزند پروری که در مراکز خدمات جامع سلامت برگزار می‌شود توانمندی خود را در این زمینه افزایش دهید.

۲. نوجوانان باید برای پذیرش مسئولیت نوجوانی آماده شوند.

۳. نوجوان باید بداند که برای درک امور، رفع خطرات و فشار دیگران و مقابله با ناامیدی‌ها می‌تواند به پشتیبانی، اطلاعات و راهنمایی شما تکیه کند. او باید درک کند که حتی در رسیدگی به اختلافاتش با خود شما نیازمند هدایت و حمایت شماست.

۴. نوجوانان نیازمند برقراری ارتباط سالم با دوستان، مدرسه، خانواده و اجتماع هستند.

ظرفیت کودکان برای تقلید از والدینشان به قدری زیاد است که امروزه دانشمندان تصور می کنند این مطلب بخشی از تاریخ تکاملی نوع بشر است. در حقیقت توانایی یادگیری از طریق نگاه کردن، خیلی زودتر از توانایی یادگیری از طریق هدایت آگاهانه در فرزندان ایجاد می شود.

نوجوان بسیاری از الگوهای خود را از والدین اتخاذ می کند، در حالی که ممکن است والدین از این نقش خود غافل باشند. والدین نقش همسالان را مهم تر از خود می پندارند در حالی که شاید نوجوان در مورد مدل مو، لباس یا موضوعات کوتاه مدت، تحت تأثیر همسالان خود باشد ولی در مورد تصمیم گیری برای امور مهمی چون رشته تحصیلی یا ازدواج بیشتر تحت تأثیر والدین است.

نوجوانان دوست دارند از بزرگسالان تقلید نمایند. بارها شاهد آن بودیم که فرزندانمان در شیوه سخن گفتن، لباس پوشیدن، تلفن زدن، رانندگی و ... از ما تقلید کرده اند. هر نوجوانی دوست دارد بزرگسال باشد چرا که بزرگسال بودن به معنای داشتن آزادی و قدرت تصمیم گیری مستقل است.

والدین غالباً میزان آگاهی فرزندان از گفتار و کردار

خودشان را دست کم می گیرند. آنقدر به بی توجهی بچه ها عادت داریم که فراموش می کنیم وقتی می خواهیم به ما توجهی نداشته باشند با چه دقتی به ما گوش می دهند و توجه می کنند. آنها این کار را نه تنها در محیط خانه بلکه در خارج از خانه هم انجام می دهند. وقتی در صف نان یا در خوار بار فروشی هستید و... اگر مؤدب و صمیمی و مهربان باشید امید به اینکه فرزندان مثل شما بشود زیاد است. اگر بی ادب و تلخ باشید باز فرزندان رفتار صحیح را همان رفتار شما می پندارد. فرزند شما روش تعامل و بده بستان با دیگران را از طریق نگاه کردن به شما و رفتارتان می آموزد.

یادگیری از طریق مشاهده در سراسر دوران کودکی و نوجوانی وجود دارد هر چند در سنین بالاتر فرزندان کم تر به وضوح از والدین خویش تقلید می کنند و برای این کار راه های زیرکانه تری درپیش می گیرند، مثلاً فرزندان از نحوه گذران اوقات فراغت شما، نحوه اداره زندگی، تفریحات و بالاخره از نحوه کنار آمدن شما با فشارهای زندگی کاملاً آگاه است. اگر فرزندان ببینند والدینشان در مواجهه با مشکلات زندگی به کشیدن سیگار و یا مصرف مواد یا الکل رو می آورند، خارج از ذهن نیست که آنها هم همین راه را در پیش گیرند. در عوض وقتی می بینند والدین با صبوری و خویشتنداری راهکارهایی برای حل مشکلات و مسائل زندگی جستجو می کنند و آن را به کار می بندند، یاد می گیرند که روش روبرو شدن با واقعیات زندگی و حل مسائل روزمره چگونه است.

برخی از مواردی که نوجوانان نیاز دارند از والدین دریافت کنند:

۱. آنها به اطلاعاتی در مورد انتخاب ها، مسئولیت ها و عواقب کارهای خود نیاز دارند تا در هنگام فشار از آنها استفاده کنند.